

end det er sket ved Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget ved 2den Behandling her i Tinget, Kredsen af de Personer, til hvilke særlig Indstævning skal finde Sted. Enhver saadan Udvidelse besværliggør jo selve Foranstaltningen for den paagældende interesserede og fordyrer den ogsaa for ham, men jeg erkender, at da det er et nyt Gode, som Lovforslaget tilsigter at tillægge vedkommende, har man en naturlig Beføjelse til at sætte de Betingelser for Godets Opnaaelse, som findes naturlige eller hensigtsmæssige, og jeg kan derfor principielt ikke have noget at indvende mod dette Ændringsforslag, lige saa lidt som jeg fra dette Synspunkt har været imod de to Udvidelser af Kredsen, som ved 2den Behandling bleve vedtagne, og som nu findes i Lovforslaget under § 3 b. og e. Jeg skal altsaa ikke have noget at indvende mod Ændringsforslagets Vedtagelse.

Hvad Lovforslaget i sin Helhed angaar, maa jeg derimod vedblivende tage Forbehold med Hensyn til den Bestemmelse, som ogsaa blev vedtagen her i Tinget ved 2den Behandling, og som findes i det sidste Stykke af § 7 om, at Adgang til Appel for den, som burde have været særlig indstævnet, men som ikke er bleven det, og som ikke har givet Møde, skal staa ham aaben ogsaa efter Appelfristens Udløb uden nogen Grænse. Jeg tror vedblivende, at det vil i høj Grad betage hele dette Institut, som her skal indføres, sin Virksomhed. Forslaget gaar jo nu, naar det bliver vedtaget her, tilbage til det andet Ting, og jeg forbeholder mig altsaa der at gøre mine Indvendinger mod denne Del af Lovforslaget gældende.

Hvad særlig angaar det Spørgsmaal, som den ærede Taler, der nys havde Ordet, fremdrog, saa ligger jo Virkningen udtalt i § 7, at, naar Mortifikationsdom er afsagt og Appelfristen er udløbet, uden at Appeltævning er udtagen, har Retsskriveren paa Begæring at udslette Servituten af Pante-registeret. Det er Virkningen, om det andet forhold Lovforslaget sig tavs, og der er heller ingen Anledning for Lovforslaget til at inklade sig paa det. Spørgsmaalet bliver altsaa aabent i det Tilfælde, som den ærede Taler omtalte.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Det stillede Ændringsforslag (se oven for) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget, saaledes ændret (se Tillæg C.),

vedtoges enstemmigt med 67 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt Landstingets Formand, da det er undergaaet Forandringer her i dette Ting.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om ændret Affattelse af Konkurslovens §§ 21, 23 og 30.

(1ste Behandling findes i Tidenden, Sp. 3346.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer sattes til Forhandling.

Svend Høgsbro: Der er et enkelt Forhold vedrørende dette Lovforslag, som jeg ved et Brev, som jeg modtog i Dag fra en Provinssagfører, er bleven gjort opmærksom paa, og som det ganske vist er for sent at gøre til Genstand for Ændringsforslag til denne 2den Behandling, men som jeg dog ikke vil undlade at fremdrage, særlig for at den højtærede Ministers Opmærksomhed kan blive henledet derpaa, hvis det ikke allerede tidligere er sket. Der gøres nemlig opmærksom paa, at efter dette Lovforslag, er det jo kun *Udlæg*, der kan gøres til Genstand for Afkræftelse, eller som af sig selv falder væk, hvis Konkurs indtræffer, hvorimod en lignende Virkning ikke kan finde Sted med Hensyn til Udpantning. Det er jo sikkert nok, at saaledes maa Lovforslaget, som det nu foreligger, forstaas. Der gøres imidlertid opmærksom paa, at dette i alt Fald i Provinsforhold kan virke meget uheldigt. Der findes nemlig der meget ofte og i stort Omfang Fordringer, som udspringe af Auktionsforhold eller Auktionskrav, og disse Fordringer kunne jo efter den Hjemmel, som indeholdes i den derhen hørende Lovgivning, særlig Loven af 29de Marts 1873, inddrives ved Udpantning. Naar saa denne ikke kan svækkes ved en paafølgende Konkurs, vil altsaa unægtelig det Forhold kunne indtræde, at en Auktionsinkassator i Henhold til en Auktion, som maaske er gammel, maaske er ganske ny, kan komme